

Madarat tolláról, embert barátjáról, az Atyát a Fiúról, folytathatnám szabadon.

- Az egymáshoz tartozás felelősséget ró ránk, és tetteink rámutatnak személyiségünkre.
- Ha valakivel közösséget vállalunk, azonosulunk énjével.
- Különösen igaz ez Jézus és az Atya kapcsolatára, hiszen Ők összetartoznak, egymásból vannak és élnek.
- Nehéz ezt nekünk embereknek felfogni, és nehéz volt ezt megérteni a tanítványoknak is.
- Fülöp kérdése is ezt a bizonytalanságot, értetlenséget tükrözi.
- Jézus azonban határozottan állást foglal. *„Higgyétek, hogy én az Atyában vagyok és az Atya énbennem.”*

Válaszában nagyon is megfoghatóvá teszi az Atya személyét: Higgyetek a tetteknek, melyeket láttok és tapasztaltok.

Isten, Atya, Jézus ma is bennünk, és általunk él, válik valósággá: Gondolatainkban, érzéseinkben, mindennapi tetteinkben, emberi kapcsolatainkban realizálódik. Éljük és szeressünk úgy, hogy láthatóvá tegyük az Atyát! Vajon bennünk felfedezhető-e az élő és szerető Isten?

Magyar Laura, Székesfehérvár